

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสุวนย์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

กรมวิชาการ. (2543). การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด: แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานสปอร์ต ชินดิเกท.

_____. (2544). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์กรการรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. (2545). แผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยและการใช้ภาษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรรณิการ์ พวงเดym. (2533). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

_____. (2535). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

กัญนิกา พรามณีพิทักษ์. (2541). สภาพความคาดหวัง สภาพปัจจุบันและปัญหาของกระบวนการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาและนักชนบทศึกษาในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. วารสารวิชาการ, 1(8), 57 – 64.

กί่งกาญจน์ มั่งคลึง. (2545). การพัฒนาชุดการสอนวิชาสังคมศึกษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ขจรศรี ชาติกานนท์. (2540). ภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

จิรนันท์ บุญเรือง. (2544). ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซึปป้าที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเขตต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉันชนก รักแดง. (2546). การศึกษาผลของการสอนชื่อมเดริน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดและความสนิใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปป่า (CIPPA MODEL). วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ.

ทิศนา แย่มณี. (2543). ศาสตร์การสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปป่า (CIPPA) หรือแบบประสาน 5 แนวคิดหลัก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2545). ศาสตร์การสอน เพื่อขัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ค่ายสุทธาการพิมพ์.

ธนศักดิ์ อนันตเรือง. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม เรื่อง สมการและการแก้ สมการ วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหा�สารคาม.

นฤมล พิจประยูร. (2547, มกราคม - มีนาคม). อุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาไทย. วิชาการ, 7, 78 - 81.

นลินี นำเรอราช. (ม.ป.ป.). การสอนให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน. ชลบุรี: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุญชน ศรีสะอาด. (2532). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ: สุวิรยาสาส์น.

พาณิช เม่นແง. (2544). ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปป่าเพื่อการพัฒนา จริยธรรมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจริยธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา ประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พนม ลี้มอารีย์. (2538). การเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล. กรุงเทพฯ: โอ เอส พринติ้งเอชาร์ต.

พันธมีย์ วิหคโต. (2538). การเรียนการสอนภาษาไทย ปัญหาและแนวทางแก้ไข. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาแฟพร้าว.

ไฟศา หวังพานิช. (2523). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและ จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

_____. (2525). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

รีวารณ อังคณากรย์พันธุ์. (2533). การวัดทักษะคติเบื้องต้น. ชลบุรี: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

รัตนา คงชนะวาร์ดัน. (2542). การศึกษาผลลัพธ์และความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำยาก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

______. (2543). การวัดค่านิจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

วัฒนาพร ระจับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.

ศิริวรรณ กุลกรนีธรรม. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในกิจกรรมการสอนแบบมีส่วนร่วม เรื่องเพศศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สกุณา เปเลี่ยนกลาง. (2541). การปรับเปลี่ยนความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาไทยระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการเขียนสรุปความการทำแบบฝึกหัดและการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2551). รายงานผลการจัดสอนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET). วันที่คืนข้อมูล 9 เมษายน 2552, เข้าถึงได้จาก <http://www.nites.or.th/o-net.html.2>

สมเกียรติ กินจำปา. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบบูรณาการของมอร์ค็อกท์ (MIT). วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

สำลี รักสุทธิ. (2544). เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอน โดยบีดผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

- สุทธิรัตน์ เลิศจตุรวิทย์. (2544). ผลการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิบป่าเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการวิเคราะห์และเชคคิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรangs์ โค้ดตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรangs์พิพิธ ศรีคะณ์. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมนือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. มาตรฐาน: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เสนีย์ แสงดี. (2543). การเปรียบเทียบผลลัพธ์ทักษะการเรียนวิชาภาษาไทยและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรมอส ที เอ ดี กับการสอนตามคู่มือครู. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- อาการ ใจเที่ยง. (2540). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โอดีเยนส์โตร์.
- อุทุมพร จำรูญ. (2532). การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พันนีพับลิชชิ่ง.
- Ahmed, S. T. (2000). The development of phonemic and orthographic spelling patterns: A method for assessing spelling knowledge in children in grades two through fire. *Dissertation Abstracts International*, 61(6), 157 – 159.
- Alrumaih, A. A. (2004). Multimedia instructional applications for pronunciation instruction in English as a foreign language setting in Saudi Arabia: A study of attitudes, beliefs, and pedagogies. *Dissertation Abstracts International*, 42(4), 124 - 130.
- Anderberg, A. (1997). The effects of reciprocal teaching techniques on reading comprehension for limited english proficient students. *Dissertation Abstracts International*, 52(61), 30 - 32.
- Bloom, B. S. (1976). *Human Characteristics and school learning* (5th ed.). New York : Kingsport Press.
- Bouchard, M. P. (2002). An investigation of students word knowledge as demonstrated by their reading and spelling error. *Dissertation Abstracts International*, 63(2), 541 - 542.

- Chen, M. (2004). A study of the effects of cooperative learning strategies on student achievement in English as foreign language in a Taiwan college Chaina. *Dissertation Abstracts International*, 22(4), 233.
- Dewey, J. (1959). *Dictionary of education*. New York: Philosophical Librar.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education*. New York: Mc Graw – Hill Book Company.
- Page, H. M. (1977). *The differential effects of relaxation traning and expectation instruction on self – confedence and digit – symbol scores for subjects for subjects with high and low test anxiety*. New York: Kingsport Pross.
- Powell, M. (1963). *The psychology of adolescence*. New York: The Bobless Merril Company.